

Cristian Oroșanu – debut la Filarmonica „George Enescu”

(Grigore Constantinescu – 16 iunie 2013)

Vorbim în final de stagiune de un debut dirijoral care nu este neapărat ceva obișnuit. Drumul carierei interpretative al lui Cristian Oroșanu este cel al unui dirijor deja binecunoscut în viața muzicală românească și internațională, publicul urmărindu-l în concerte simfonice și spectacole de operă.

Nu ne explicăm de ce, dacă a fost de mai multe ori invitat de Orchestra simfonică Radio, Filarmonica „George Enescu” a așteptat atât de mult. Mai ales că reacția sălii la simfonicul din 13 – 14 iunie a fost spontană și entuziastă, ca și cea a ansamblului dirijat acum prima oară de tânărul maestru. Cum să descriem această primă întâlnire? Cristian Oroșanu relaționează cu muzicienii, îi atrage pe drumul dorit de el, nu întotdeauna cel ce păstrează tiparele obișnuite. Da, am auzit soluții ce-i aparțin, am fost și noi convinși de sonoritate, frazare sau expresie, de opiniile muzicianului. Este vorba aici de conflictualitate sau lirism, de culoare sau stil, ceea ce susține personalitatea dirijorală, explicând de ce Cristian place melomanilor și ansamblului. O știam mai de mult, am observat-o acum mai îndeaproape, căci este prima dată când urmăresc, în cariera sa, cum se comportă la un debut. Probabil că muzicianul nu este la fel de mirat, căci rezultatele producțiilor pregătite prin repetiții minuțioase și bine orientate se aseamănă.

Preludiul simfonic de Ion Dumitrescu a fost pregătit anume pentru aniversarea centenarului compozitorului român. Cu vigoare și interes, Oroșanu a relansat această muzică atât de viguros românească. Pentru **Concertul nr.1** de Ceaikovski, să recunoaștem că satisfacția a fost mai mare din partea acompaniamentului, ieșit din rutină, decât din partea solistei, Lilian Akopova, o pianistă care conduce discursul fără rute ocolitoare. Două aparent scurte lucrări au adus surpriza muzicii în **Scherzo fantastic** de Stravinski – o muzică ce are nevoie de audiții prealabile, ceea ce nu a fost cazul – și **Ucenicul vrăjitor** de Paul Dukas, tălmăcire a textului lui Goethe prin construcții ritmice, armonii și efecte de orchestrație de mare efect.

Aplauzele au subliniat succesul lui Cristian Oroșanu cu această din urmă piesă, lăsând ca ecou, după concert, speranța unor viitoare reîntâlniri.